AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aut certe uinere ñ posse. quia uis omni ñ credas
sensib; possisq; respondere ignorare te prorsus
uerum arbor sit. tamen illud ñ negabis ut opinor
ueram esse arbore si arbor e ñ omni hoc sensu. si uerum
ligneum a iudicat. si omni falsa arbor e. ñ e arbor.
si arbor est uera sit necesse e. A Concedo istud
R Quid illud a te. nonne credis hoc genus rerum esse ar
bore quod nascat et uiuat. A Negare ñ possum.
R Concludit ergo aliquid quod uerum sit uinere. A Non
etiam uenio. R Quid illud ñ iudicet uinere cum ab;
reb; uerisimile ñ uinere. ut ñ mori casto
mortuo castitate. A Iam et hoc credo. et mag
nopere quod moliaris expecto. R Ergo adtende.
A Hic sum. R Verane iudicet ista sententia. quod quo
e alicubi et cogitet. A Nihil me sic ducit ad con
sentiendum. R Fateris ad eo et uenitate. A Fateor.
R Ergo ubi sit necesse e quoniam. Hominem e in loco. nisi
forte aut et in loco aliquid aliud pri corpus. aut ue
nitate corpus et arbitraris. A Nihil hoc puto. R Vbi
nam ergo et illa credis. ñ omni nusquam e quia et e credimus
A Si scire ubi et nihil fortasse amplius quaerere.